

La carretera de Santa Coloma

447

La carretera de Santa Coloma comença actualment a la carretera de Barcelona i continua més enllà del límit del terme municipal en direcció a la vila de Santa Coloma de Farners. Es tracta, doncs, d'una denominació popular, sorgida espontàniament per designar una via de comunicació intermunicipal. Aquest nom popular va rebre el bateig oficial de l'Ajuntament de Girona, pel que fa al tros que correspon al terme municipal de la ciutat, en el ple del 4 de novembre del 1960.

La carretera de Santa Coloma, no com a via urbana sinó com a ruta d'enllaç entre poblacions, sempre ha començat a la carretera de Barcelona, però no en el lloc actual. Aquesta aparent contradicció s'explica si hom té en compte que el traçat de la carretera de Barcelona va desplaçar-se cap a ponent a mitjan segle passat. Fins aleshores coincidia amb el traçat de l'actual carrer de Migdia i d'ell es bifurcava la carretera de Santa Coloma en el punt on hi havia la Creu d'en Canet, que encara es conserva al carrer de la Creu, reconstruïda després de la destrucció del 1936 i lleugerament desplaçada en relació amb el seu emplaçament original.

En fer-se la nova carretera de Barcelona, el tros de carretera de Santa Coloma entre aquella i el carrer de Migdia ha anat quedant progressivament absorbit per la urbanització.

DOS SECTORS

L'actual carretera de Barcelona té dos sectors clarament dife-

renciats. Pot dir-se que el pont sobre el Marroc n'és la frontera. A la banda més pròxima a Girona, la carretera ja és ben urbanitzada i pot considerar-se pràcticament com una via urbana, com un carrer. Més enllà del pont esdevé una veritable carretera al costat de la qual s'han anat instal·lant alguns dels més importants serveis municipals.

El sector més urbà té un primer tros tancat al trànsit d'ençà de la inauguració del nou pas sota la via del tren, entre la carretera de Barcelona i l'avinguda de Sant Narcís, a l'altura del carrer del Marquès de Caldes de Montbui. Aquest nou pas, inaugurat el 28 de juny de 1985, va comportar l'anul·lació de pas a nivell de la carretera de Santa Coloma, en el qual, per tal d'evitar accidents, s'hi van posar unes tanques que impedeixen el pas de vehicles. Això fa que el tros entre la carretera de Barcelona i l'avinguda de Sant Narcís sigui actualment un cul-de-sac. Deixarà de ser-ho quan s'urbanitzi el carrer d'Oviedo, la seva travessia principal.

A la cruïlla de la carretera de Santa Coloma amb l'avinguda de Sant Narcís hi ha una benzineria, i entre aquesta i el pont sobre el Marroc es produeix una curiosa barreja; la banda de llevant correspon a la carretera i la de ponent a l'avinguda.

El pont sobre la riera Marroc, afluent del Güell, va ser considerablement eixamplat durant les obres de millora de la carretera de Santa Coloma efectuades per la Generalitat a finals de l'any 1983. Aquestes obres de millo-

ra contemplaven també el soterrament de la línia d'alta tensió que anava paral·lela a la carretera, però aquest no va poder-se efectuar fins a la tardor del 1984, a causa de problemes burocràtics.

CAN XIRGU

Entre el pont sobre el Marroc i el límit del terme municipal de Girona amb el de Vilablareix, hi ha algunes instal·lacions industrials privades, camps de conreu, i tres importants emplaçaments de serveis públics. El primer que es troba són les naus de la Municipal de Serveis, S.A. i quan hom arriba al pas sota l'accés a l'autopista, fet a finals dels anys seixanta, hi ha el nou parc de bombers, a la banda nord de l'esmentat accés, i el sector del pla d'abastaments, a la banda sud.

El sector de la banda nord correspon al pla urbanístic denominat zona industrial de Can Xirgu. En la seva àrea, a més del parc de bombers, hi ha també les naus industrials de l'empresa Metalco, entorn de la legalitat urbanística de les quals es va plantejar, el maig del 1981, una important polèmica que va acabar amb una crisi municipal. Aquesta crisi es va resoldre en decidir l'alcalde, el dia 14 d'aquell mes i any, assumir personalment la tinença d'alcaldia d'Urbanisme, que fins aleshores havia tingut l'oposició, en virtut d'un pacte de govern. La regidoria d'Urbanisme era, des de la marxa de Manuel Nonó (CDC) a la direcció general d'Administració Local, el 12 de juny del 1980, Maria Gràcia Bosch (UDC), vinculada familiarment a l'empresa Metalco.

La zona industrial de Can Xirgu ocupa tots els terrenys als dos costats de la carretera de Santa Coloma, entre el pont del Marroc i el pas sota l'accés a l'autopista, on comencen ja els terrenys del pla d'abastaments. Aquesta zona industrial compta amb un pla urbanístic qualificat en les Normes Subsidiàries de Planejament com a Sector de desenvolupament industrial i va ser tramitat durant l'any 1984. L'aprovació definitiva de la Comissió d'Urbanisme la va obtenir el 12 de desembre d'aquell any, encara que després s'hi han fet algunes modificacions també aprovades oficialment. És la zona industrial de més gran superfície del terme municipal, ja que ocupa en total seixanta hectàrees, el triple que la que la se-

gueix en importància, que és la de Torre Mirona. El mas de Can Xirgu, que dona nom al pla, és situat a peu de carretera, a la banda de llevant.

En l'àrea d'aquest pla urbanístic, s'hi ha construït el nou parc de bombers de Girona. Els terrenys van ser posats per l'Ajuntament —que els havia obtinguts del percentatge que els promotors de plans urbanístics venen obligats a cedir per a equipaments— i el cost de les obres de construcció de l'edifici el va cobrir la Generalitat. Les obres van ser adjudicades el 28 de gener del 1983 i era previst d'acabar-les en vuit mesos, però els inevitables retards de les actuacions oficials no van faltar aquest cop a la cita. Només que aquest cop es van tornar a emprendre i el 27 de juny del 1984 el nou parc de bombers podia entrar en servei. Els apagafocs gironins van poder abandonar així les obsoletes instal·lacions que havien ocupat fins aleshores al costat de l'edifici de Correus.

EL PLA D'ABASTAMENTS

L'altre pla urbanístic important que travessa la carretera de Santa Coloma és el d'Abastaments situat ja al límit del terme municipal. Ocupa terrenys de la finca coneguda com la Torre Cremada, que van ser comprats per l'Ajuntament a la seva propietària. Es va redactar aleshores un pla que va obtenir l'aprovació definitiva de la Comissió d'Urbanisme el 19 de maig del 1982. L'objectiu era construir-hi un seguit d'equipaments vinculats al sector alimentari dels quals Girona era deficitari. Com que aquests equipaments podien tenir caràcter supramunicipal, l'Ajuntament va promoure una mancomunitat denominada del Gironès en la qual s'han anat integrant Salt, Sarrià, Celrà, Flaçà, Vilablareix, Quart, Llambilles, Bescanó, Sant Gregori, Bordils, Sant Joan de Mollet, Cervià de Ter i Caldes de Malavella. La Mancomunitat Intermunicipal del Gironès té estatuts aprovats definitivament el 8 de setembre del 1982, Girona va haver de constituir, a més, una mancomunitat urbanística amb Vilablareix, ja que el pla d'abastaments ocupava en part terrenys

d'aquest municipi.

Un cop realitzada la infraestructura urbanística, s'hi han anat construint el mercat majorista de fruites i verdures, anomenat Marcagirona, l'Escorxador i una central lletera privada.

EL MERCAT I L'ESCORXADOR

Les obres de construcció del mercat majorista van començar el 14 de juny del 1983, tres mesos després que el ple municipal aprovés el projecte redactat per l'arquitecte Arcadi Pla. La inauguració va poder-se fer el 14 de maig del 1984 i a partir d'aquell dia va deixar de funcionar el que fins aleshores ocupava els porxos de la Gran Via assetjats entre el carrer de Joan Maragall i la plaça de Calvet i Rubalcaba, amb la qual cosa aquest sector va perdre l'ambient que el va caracteritzar de matinada durant molts anys. Els qui hi tenien parada van comprar-ne una de nova a Mercagirona, no pas sense que sorgissin i hagin continuat sorgint abundants problemes entre ells i l'ajuntament.

L'adjudicació de les obres de l'escorxador va fer-se el 3 d'abril del 1984 i van començar a primers del mes d'octubre següent, després que en el ple del mes de juny es decidís canviar, dintre la mateixa àrea del pla d'abastaments, el solar que inicialment s'havia previst que ocupés. El motiu fonamental era l'existència d'una línia elèctrica. Si s'hagués esperat el seu trasllat, les obres s'haurien retardat considerablement. El 2 de juliol del 1986, s'ha fet la inauguració oficial del nou escorxador, que serà gestionat per representants dels carnisseros gràcies a un conveni establert entre aquests i l'Ajuntament de Girona. Això ha permès que quedí desocupat el local al costat de Correus, que ha ocupat fins ara l'escorxador de Girona, i que tanquin també els de Salt, Sant Gregori, Cervià, Celrà, Flaçà, Anglès i Sant Julià de Ramis, que no s'ajustaven a la normativa vigent en matèria sanitària.

En terrenys del pla d'abastaments, s'hi construeix també una central lletera privada, a càrrec de Magí Clarió, qui durant molts anys ha estat concessionari de la central lletera municipal situada en l'edifici del vell escorxador.

J. Fabre

2n. aniversari
de la mort de

Salvador Claret i Naspleda

La seva família us convida a la missa exequial en sufragi per la seva ànima que tindrà lloc avui dimarts a les 8 del vespre, a l'església parroquial de Sils.

Sils, 19 d'agost de 1.986

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Núria Teixidor i Forgas

Morí a Girona el dia 18 d'agost del 1986 a l'edat de 49 anys havent rebut els Sants Sagraments i la B.A.

A.C.S.

La seva mare, Mercè; germans, M. Lluïsa, Alfons, Mercè, Ramon i Pilar; germans polítics; nebots; i família tota participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, dimarts, dia 19, a les 11 del matí a l'església parroquial de Sant Salvador.
Domicili mortuori c/ de Santa Eugènia, 42

Girona, 19 d'agost de 1986

Pepita Arpí i Mas

Vídua de Francesc Rodríguez i Rodríguez

ha mort cristianament el dia 18 del corrent a l'edat de 86 anys

A.C.S.

Els seus apenats: fills, Maria i Manel; fills polítics, Josep Macià i Maria Giralt; néts; néts polítics; besnéts; germans polítics i tota la família, els preguen una oració per l'etern descans de la seva ànima.

Les exèquies tindran lloc avui dimarts a les DEU del matí, a la Parròquia de Sant Romà de Lloret de Mar.

Casa mortuòria: c/ La Fàbrica, 57

No es convida particularment

Lloret de Mar, 19 d'agost de 1986